

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Martina Bargela na neverejnom zasadnutí konanom 25. februára 2016 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **S. G. G. a spol. pre obzvlášť závažný zločin falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov** podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/2/2016, z 11. februára 2016 takto

r o z h o d o l :

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. **z r u š u j e** uznesenie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/2/2016, z 11. februára 2016.

II. Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného S. G. G. a žiadosť obvineného S. G. o prepustenie z väzby **z a m i e t a**.

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. žiadosť obvineného S. G. G. o nahradenie väzby písomným sľubom **z a m i e t a**.

IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. žiadosť obvineného S. G. G. o nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka **z a m i e t a**.

V. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. väzbu obvineného S. G. **n e n a h r á d z a** dohľadom probačného a mediačného úradníka.

VI. Podľa § 238 ods. 3 Tr. por. obvinených S. G. G. a S. G. p o n e c h á v a vo väzbe.

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica uznesením, sp. zn. BB-4T/2/2016, z 11. februára 2016 rozhodol podľa § 79 ods. 3 Tr. por. o prepustení obvineného S. G. G. a obvineného S. G. z väzby na slobodu. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovným spôsobom :

„Preskúmaním obsahu predloženého spisového materiálu bol konajúcim súdom prijatý záver, že vzhľadom na skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania - z výpovedí utajených svedkov č. 1, 2, 3, svedkov L. N. a H. S., zápisníc o konfrontáciách, a pripojených listinných dôkazov, ktoré vo svojom obsahu predstavujú súhrn dôkazov v neprospech obvinených, v súčasnom štádiu trestného konania po podaní obžaloby u obvinených S. G. G. a S. G. doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú existencii dôvodného podozrenia, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie, spáchané boli, majú znaky trestných činov, za ktoré sa trestné stíhanie vedie, a existujú dôvody na podozrenie, že sa obidvaja obvinení skutkov dopustili. Pokiaľ však ide o existenciu dôvodnej obavy, že obvinení ujdú alebo sa budú skrývať, aby sa tak vyhli trestnému stíhaniu a ďalej o existenciu obavy, že obvinení budú pokračovať v páchaní trestnej činnosti, za ktorú im bolo vznesené obvinenie, bol súdom prijatý záver, že v súčasnom štádiu konania tu nie sú skutočnosti svedčiace pre tieto závery, nakoľko nie sú tu také konkrétne skutočnosti, ktoré by svedčili, že by sa obidvaja obvinení dopustili konania svedčiaceho o tom, že sa vyhýbajú trestnému stíhaniu, alebo že by mali v páchaní trestnej činnosti pokračovať. Pokiaľ tu aj tieto obavy na začiatku trestného konania a v prípravnom konaní boli, tak ako to súdy pri rozhodovaní o väzbe ustálili, plynutím času tieto obavy boli úplne zoslabené. Do úvahy bolo potrebné vziať nie len obhajobné tvrdenia obvinených pri výsluchu, že nemajú dôvod sa vyhýbať trestnému stíhaniu, ani pokračovať v páchaní trestnej činnosti, na ktorú už nemajú ani reálnu možnosť, ale najmä platnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej väzba musí byť odôvodnená v každom štádiu konania a môže trvať len nevyhnutný čas. Rovnako tak bolo potrebné prihliadnuť na tú skutočnosť, že väzba obvinených trvá už šesťnásť mesiacov a taktiež ako na významnú skutočnosť, že proti obvineným S. a N. bolo trestné stíhanie podmienene zastavené a obvinený S. po tom ako sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti bol prepustený

z väzby na slobodu. Len samotná skutočnosť, že obvinení G. a G. sa k spáchaniu trestnej činnosti nepriznali, nemôže byť dôvodom pre ich ďalšie väzobné stíhanie. Súd má za to, že v rámci základných zásad spravodlivého trestného procesu nie je možné postupom orgánov v prípravnom konaní vytvoriť stav, že dvaja obvinení, ktorí sa k trestnej činnosti priznali sa stali postupom týchto orgánov beztrestnými a ďalší dvaja páchatelia, ktorí sa nepriznali budú naďalej stíhaní vo väzbe. Je neprípustné, aby väzba slúžila ako donucovací prostriedok k priznaniu obvinených. Z uvedených dôvodov preto bol prijatý záver, že dôvody väzby u obvinených G. a G. pominuli“.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor. V sťažnosti uviedol : „Vo vzťahu k použitiu zmierňujúceho ustanovenia podľa ustanovenia § 218 Trestného poriadku voči obvineným H. S. a L. N. (ktorí mimochodom doposiaľ neboli súdne trestaní) nemožno súhlasiť s názorom súdu, že na ich prepustenie z väzby na slobodu slúžilo ako donucovací prostriedok ich priznanie, veď aj obvinení S. G. G. ako aj S. G. svojím spôsobom uznávajú svoju účasť na spáchaní trestnej činnosti, avšak v rozpore s produkovanými dôkazmi svoju vinu takmer úplne bagatelizujú napriek tomu, že patria do organizovanej skupiny osôb z rôznych štátov, kde dôvody stíhania u všetkých členov tejto skupiny sú o to zjavnejšie, že doposiaľ vykonaným vyšetrením sa podarilo logicky preukázať ich vzájomne vzťahy a prepojenie. Oproti týmto tvrdeniam, však obhajoba H. S. a L. N. úplne korešpondujú s ďalšími svedeckými výpoveďami, ako aj ostatnými dôkazmi zadováženými v priebehu vyšetovania, kým u obvinených S. G. G. a S. G. ich spôsob obhajoby nie je dôvodom existencie väzby, pretože by popreli právo obvineného na obhajobu a práve vtedy by bola väzba donucovacím prostriedkom na priznanie. Dôvodnosť väzby je však u nich preukázaná inými presvedčivými argumentmi. V tomto štádiu konania materiálna podmienka väzby je daná tým, že doposiaľ získané dôkazy opodstatňujú dôvodnosť podozrenia, že skutky, pre ktoré bolo začaté trestné stíhanie sa stali, majú znaky trestného činu a je dôvodné podozrenie, že na ich spáchaní sa podieľali obvinení S. G. G. a S. G. a z ich konania, ako i ďalších skutočností vyplýva dôvodná obava, že obvinení sa dopustia konania predpokladaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. a/, c/ Trestného poriadku. V podrobnostiach preto poukazujem na dôvodovú časť predchádzajúcich napadnutých uznesení a rozhodnutí najvyššieho súdu, ako aj na predchádzajúce rozhodnutia súdu prvého stupňa v tejto trestnej veci. Doposiaľ prednesené sťažnostné námietky sú vo svojej podstate iba zopakovaním skutočností, ktorými sa zaoberali ako súd prvého stupňa, tak aj najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach. V predmetnej trestnej veci mám za to, že u hore uvádzaných

obvinených aj v tomto štádiu konania naďalej existujú dôvody väzby. V prípade oboch obvinených existuje hrozba vysokého trestu odňatia slobody, nakoľko v prípade uznania dôkazov svedčiacich v ich neprospech a prípadného následného uznania viny hrozí týmto osobám trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby až dvadsať rokov, neberúc zatiaľ pri tejto argumentácii do úvahy možné uplatnenie asperačnej zásady, ktorá opodstatnenosť hrozby vysokého trestu len umocňuje, nakoľko obaja obvinení sú stíhaní minimálne za dva skutky.

V prípade obvineného S. G. G. sa jedná o osobu Talianskej štátnej príslušnosti, pričom posúdením hrozby vysokého trestu v spojitosti s jeho kriminálnou minulosťou a s jeho doterajším spôsobom života, je odôvodnený predpoklad, že táto osoba nebude dobrovoľne dostupná pre orgány činné v trestnom konaní na území Slovenskej republiky. Podľa vyjadrení obvineného S. G. G. k jeho pobytu, obvinený síce uviedol adresu, na ktorej sa bude zdržiavať, avšak podľa jeho vyjadrení sa tento presúva po viacerých krajinách. Ako najzávažnejšiu skutočnosť, odôvodňujúcu obavu, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať uvádzam, že v čase jeho zadržania bolo po ňom v Taliansku vyhlásené pátranie po pobyte, ktorá skutočnosť pri rozhodovaní o trvaní väzby ušla pozornosti súdu.

U tohto obvineného je taktiež potrebné konštatovať ďalšie dôvody opodstatňujúce obavu z jeho možného úteku a to najmä jeho kriminálna minulosť, keď podľa vyjadrení samotného obvineného bol tento viacnásobne súdne trestaný za závažnú trestnú činnosť a preto aj v jeho prípade len ťažko možno konštatovať, že by sa tento dobrovoľne dostavoval na úkony pred orgány činné v trestnom konaní na území Slovenskej republiky, navyše, keď ako sám uvádza, na adrese trvalého bydliska sa nezdržiava, má sa zdržiavať na adrese v M., avšak túto adresu nemá nikde hlásenú. Vzhľadom na spôsob páchania trestnej činnosti, druh trestnej činnosti a predpokladaný zisk z tejto trestnej činnosti je len málo pravdepodobné, že títo obvinení, v spolupráci s doposiaľ neustálenými ďalšími osobami, si nebudú aj naďalej páchaním takejto, resp. obdobnej trestnej činnosti zadovážovať prostriedky na živobytie. Z povahy doteraz vykonaných dôkazov je zrejmé, že obvinení majú vybudovanú pomerne rozsiahlu sieť spolupracujúcich osôb, ktoré zabezpečujú, resp. mali zabezpečovať, či už samotný prevoz falošných bankoviek, alebo ich následnú distribúciu a preto neexistuje rozumný dôvod, na základe ktorého by bolo možné konštatovať, že títo obvinení, v prípade ich prepustenia na slobodu, budú naďalej viesť normálny, spoločnosťou

tolerovaný život a zabezpečovať si prostriedky z legálnych zdrojov. Tu je potrebné opätovne poukázať na správu z Interpolu Rím a na výpisy z justičného registra Prokuratúry pri Súde v Ríme, z ktorej je zrejmé, že obvinení S. G. G., S. G. sú osobami, ktoré majú bohatú kriminálnu minulosť, v prípade obvineného S. G. G. sa dokonca jedná o osobu, ktorá je členom sicílskej mafie. S. G. G. má 13 záznamov od roku 1988 do roku 2013, z čoho vyplýva, že bol viackrát odsúdený okrem iného za zločin pokusu o vydieranie, za zločin falšovania šekov, za falšovanie kolkov, za zločin mafiánskeho spolčovania a za zločin klamstva na nepodmienečné tresty odňatia slobody a na iné tresty. Rovnako z výpisu z justičného registra Prokuratúry pri Súde v Ríme pod číslom 122301/2014/R a 122303/2014/R (č.l. 2913-2928 vyš. spisu) vyplýva, že tam S. G. má 19 záznamov od roku 1979 do roku 2008, v rozpätí ktorých rokov bol viackrát odsúdený okrem iného za zločiny nekrytia šekov, za podvody, za prechovávanie ukradnutých vecí, zločin pokusu o vydieranie, za zločin falšovania šekov, za zločin ilegálneho prechovávanie omamných látok, za zločin ublíženia na zdraví, za zločin prechovávanie zbraní, za zločin prepadnutia počas verejnej súťaže na nepodmienečné tresty odňatia slobody a na iné tresty. Z rozhodnutí špecializovaného trestného súdu i rozhodnutia najvyššieho súdu možno zrozumiteľne vyvodit', prečo a z akých dôvodov bolo doteraz rozhodnuté o zamietnutí žiadosti obvinených o prepustenie z väzby a prečo nebolo rozhodnuté o nahradení ich väzby alternatívnymi inštitútmi, pričom poznamenávam, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov, právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná. Zároveň som aj toho názoru, že u obvinených neprichádza do úvahy žiadna iná obmedzujúca alternatívna inštitúcia na nahradenie väzby, keďže je potrebné pri prijímaní jednotlivých alternatív náhrady väzby prihliadať na celkový charakter páchanej trestnej činnosti, ale rovnako tak treba vždy prihliadať aj na povahu prejednávaneho prípadu, ktorá je v posudzovanej veci mimoriadne závažná a to s prihliadnutím na rozsah a dobu páchanej trestnej činnosti. S poukazom na rozhodovacia činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2ÚS 67/2013, som toho názoru, že u obvinených S. G. G. a S. G. nie je možné tento inštitút uplatniť, pretože obvinení sú stíhaní za obzvlášť závažný zločin, za ktorý im hrozí trest odňatia slobody na 12 až 20 rokov.“

K sťažnosti sa vyjadril obv. S. G. G. nasledovne: „Na základe porady s mojím obhajcom dňa 19.02.2016 v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica predkladám

NS SR v Bratislave vyjadrenie k písomným dôvodom sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. BB-4T/2/2016, zo dňa 11.02.2016 v tomto rozsahu :

- dôvody prokurátora, ktorými brojí proti správnosti rozhodnutia o mojom prepustení z väzby považujem za nesprávne predovšetkým preto, lebo skutočnému stavu veci zodpovedá to, že práve L. N. a H. S. majú rozhodujúci podiel na spáchanej trestnej činnosti a ich verziám o podstatných okolnostiach skutkov bolo nekriticky uverené, čas ukáže, že vo svojich výpovediach fabulovali,
- prokurátorom akcentované skutočnosti o možnosti môjho úteku a pokračovania trestnej činnosti sú v súčasnom období iba istou konštrukciou možného, ale nie preukázaného, pretože tvrdenie o tom, že je proti mne v Taliansku vyhlásené pátranie nie je verifikované napr.: údajom prokurátora, ktorý orgán po mne pátra, aká je súčasná situácia, čo rovnako platí aj o mojich presunoch a údajnom nebezpečenstve zadovažovania si prostriedkov na živobytie páchaním takejto trestnej činnosti alebo inej trestnej činnosti po rôznych krajinách, čo tiež nie je objektivizované, som slobodný občan Talianska a zásada praesumptio boni viri platí aj v otázke môjho pobytu, pohybu a statusu,
- nezodpovedá skutočnosti ani to, že som členom sicílskej mafie, pretože na takýto záver niet v tejto trestnej veci žiadneho relevantného dôkazu, rovnako tak tvrdenia o tom, že od roku 1988 do roku 2013 mám 13 záznamov za rôzne odsúdenia nie je aktuálny, lebo podľa právneho poriadku Talianska dochádza uplynutím času k výmazom určitých predchádzajúcich súdnych potrestaní, čo je môj prípad.

Záverom uvádzam, že aj ostatné dôvody sťažnosti prokurátora vnímam ako nesprávne, nezodpovedajúce potrebe ďalšieho obmedzovania mojej osobnej slobody väzbou, čo som podrobne vysvetlil počas môjho výsluchu pred súdom I. stupňa dňa 11.02.2016. Preto navrhujem, aby po preskúmaní sťažnosti prokurátora ÚŠP GP SR, sp. zn. VII/2 Cv 216/14/1000, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-4T/2/2016, zo dňa 11.02.2016 a konania, ktoré tomuto uzneseniu predchádzalo túto sťažnosť Najvyšší súd SR v Bratislave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.“

Najvyšší súd na podklade podaných sťažností preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo

a tak zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Z predloženého spisového materiálu vyplýva nasledovné :

- uznesením z 3. novembra 2011 (č.l. 111-113) rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu o vzatí aj obvineného S. G. G. a obvineného S. G. do väzby obidvoch z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že lehota väzby im začala zhodne plynúť 30. októbra 2014 od 23.09 h. Najvyšší súd uznesením z 21. novembra 2014 (č.l. 114-119) zrušil vyššie označené uznesenie a sám rozhodol o vzatí menovaných do väzby z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. s tým, že upravil začiatok plynutia väzby od 31. októbra 2014 o 23.09 h.,

- uznesením zo 4. mája 2015 (č.l. 151-155) rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu o predĺžení lehoty väzby obvineným do 31. októbra 2015. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo 14. mája 2015 (č.l. 156-159) zamietol sťažnosti obvinených ako nedôvodné,

- uznesením z 13. októbra 2015 (č.l. 187-190) sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu predĺžil lehotu väzby obvineným S. G. G. a S. G. do 28. februára 2016,

- dňa 28. januára 2016 podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku obžalobu (č.l. 2917-2991) na obvinených S. G. G. a na S. G. za spáchanie obzvlášť závažného zločinu **falšovania, pozmeňovania a neoprávnenej výroby peňazí a cenných papierov** podľa § 270 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. v časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. pre skutok uvedený v bode 1/ obžaloby a za spáchanie **zločinu obmedzovania osobnej slobody** podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. i/ Tr. zák. a § 140 písm. i/ Tr. zák. pre skutok pod bodom 2/ obžaloby,

- uznesením z 11. februára 2016 (č.l. 3046-3049) rozhodol Špecializovaný trestný súd o prepustení obvineného S. G. G. a S. G. z väzby na slobodu.

Z uvedeného prehľadu vyplýva, že o väzbe bolo doposiaľ rozhodované priebežne, plynule a urýchlene v súlade s § 2 ods. 6 Tr. por., čl. 17 ods. 1, ods. 2, ods. 5 Ústavy

Slovenskej republiky a čl. 5 ods. 1 písm. c/, ods. 3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Najvyšší súd si neosvojil závery a právne úvahy Špecializovaného trestného súdu, ktoré prezentoval v odôvodnení napadnutého uznesenia a naopak, za správne považuje sťažnostné argumenty prokurátora. Stav pozbavenia osobnej slobody obvineného má výsostne individuálny charakter a preto nemožno (ako to vysvetlil Špecializovaný trestný súd) o väzbe jedného obvineného rozhodovať s poukazom na osobný stav iného obvineného („...nie je možné postupom orgánov v prípravnom konaní vytvoriť stav, že dvaja obvinení, ktorý sa k trestnej činnosti priznali sa stali postupom týchto orgánov beztrestnými a ďalší dvaja páchatelia, ktorí sa nepriznali budú naďalej stíhaní vo väzbe“ – čl. 3049). Špecializovaný trestný súd sa v tejto svojej úvahe mylí a nepochybne aj preto pri rozhodovaní o žiadosti obvinených o prepustenie z väzby na slobodu pochybil. Najvyšší súd totižto i v súčasnom štádiu konania považuje za naplnené všetky formálne i materiálne podmienky väzby u obidvoch obvinených.

Dôvodnosť trestného stíhania obvineného S. G. G. a obvineného S. G. sa podaním obžaloby neznížila, ale naopak, výsledky doterajšieho vyšetrovania v dostatočnom rozsahu preukazujú dôvodnosť podanej obžaloby a existenciu dôvodného podozrenia, že obvinení sa dopustili žalovanej trestnej činnosti tak, ako to prezentoval prokurátor vo výrokovej časti obžaloby. Na vyslovenie takéhoto záveru existuje dostatok relevantných dôkazov počnúc výpoveďami utajovaných svedkov a končiac výpoveďami samotných obvinených, ktorí v podstate spochybňujú len skutok pod bodom 2/ obžaloby. Takýto dôkazný stav preukazuje naplnenie materiálnej podmienky väzby – danosti skutkových okolností vzatia do väzby, pretože zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a je daná existencia dôvodného podozrenia, že skutky spáchali obvinení. Najvyšší súd konštatuje (podobne ako aj Špecializovaný trestný súd), že v súčasnom štádiu konania existuje dôvodné podozrenie, že obvinený S. G. G. a obvinený S. G. sa dopustili žalovanej trestnej činnosti, čím je daná jedna z materiálnych podmienok väzby a to existencia dôvodného podozrenia. Pokiaľ ide o ďalšiu materiálnu podmienku väzby – danosť väzobných dôvodov aj v tejto časti si najvyšší súd osvojil argumentačné závery prokurátora a konštatačné závery súdov, ktoré rozhodovali o väzbe v predchádzajúcich štádiách trestného konania. I teraz po podaní obžaloby totižto hrozí, že obidvaja obvinení by mohli ujsť alebo sa skrývať, aby sa tak vyhli prípadnému trestu,

ktorého uloženie im hrozí. Predpoklady k tomu vyplývajú z remeselného páchania trestnej činnosti obvinenými spojeného so zmenami miesta pobytu, dokonca v rámci viacerých štátov znásobené u obvineného S. G. i tým, že aj v domovskej krajine (Taliansko) bolo po ňom vyhlásené pátranie. Rozdelenie úloh, koordinácia činnosti, súčinnosti jednotlivých osôb (dokonca vynútená hrozbami násilia) a rozdelenie úloh jednotlivých páchatel'ov zreteľne naznačujú i obavu z následného premysleného ukrytia a ukrývania sa obvinených pred spravodlivosťou a opäť za súčinnosti iných osôb. Preto najvyšší súd uzatvára, že u obidvoch obvinených je dané vysoké riziko ich úteku zo Slovenskej republiky v prípade prepustenia z väzby na slobodu a teda je u nich daný i v súčasnom štádiu konania dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Obvinený S. G. G. a obvinený S. G. sú osoby s mimoriadne bohatou kriminálnou minulosťou (S. G. G. 13-krát súdne postihnutý a S. G. 19-krát súdne postihnutý v domovskej krajine). Ich sklon k páchaniu trestnej činnosti nie je náhodný či ojedinelý, čo dokumentuje, že sú nenapraviteľní žiadnym zákonným postihom a páchanie trestnej činnosti sa stalo neoddeliteľnou súčasťou ich osobnosti a životnej filozofie. S pravdepodobnosťou rovnajúcou sa takmer úplnej istote hrozí, že ak by boli prepustení z väzby na slobodu, opätovne sa dopustia trestnej činnosti. Preto je u obidvoch obvinených daný aj dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Všetky vyššie uvedené okolnosti nielenže dokumentujú a preukazujú existenciu väzobných dôvodov, ale zároveň umožňujú vysloviť najvyššiemu súdu záver, že ani jeden z procesných prostriedkov nahrádzajúcich väzbu, ktorých aplikovanie navrhoval obvinený S. G. G. (§ 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por.), resp. na ktorý musí súd z úradnej povinnosti prihliadať (§ 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. – II. ÚS/67/2013) by nesplnil svoj účel (zabrániť obvineným v úteku, zabrániť im v pokračovaní v trestnej činnosti a zabezpečiť plynulý priebeh ďalšieho konania), pretože miera rizika zmarenia súdneho procesu, úteku a pokračovania v trestnej činnosti presahuje akceptovateľnú hranicu dôvery súdu v kladné vlastnosti osobnosti obidvoch obvinených a v úprimnosti ich slov a tvrdení v žiadostiach o prepustenie z väzby na slobodu a pri výsluchoch pred súdom. Navyiac povaha trestnej činnosti (sofistikované konanie skupiny osôb, ich cezhraničná protiprávna aktivita, závažnosť hroziaceho následku, hrozby násilím viacerým osobám) a relatívne vysoký hroziaci trest obvineným vylučujú pozitívne úvahy najvyššieho súdu o nahradenie väzby navrhovanými procesnými prostriedkami. Okrem vyššie uvedeného na použitie ustanovenia

§ 80 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. sa pri obzvlášť závažných zločinoch vyžaduje existencia **výnimočných** okolností prípadu.

Podľa § 80 ods. 2 tretia veta Trestného poriadku ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a/ až písm. c/ alebo písm. e/ alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 3 alebo podľa § 81 ods. 4 možno záruku alebo sľub prijať alebo uložiť dohľad, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu.

Podmienenie použitia procesných prostriedkov nahradenia väzby podľa § 80 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. a § 81 ods. 1 Tr. por. výnimočnými okolnosťami prípadu v zmysle § 80 ods. 2 a § 81 ods. 1 Tr. por. upresňuje článok 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd na účely postupov vnútroštátnych orgánov pri rozhodovaní o väzbe tak, že zohľadňuje nielen závažné skutky, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie (obzvlášť závažný zločin), ale aj správanie sa obvineného, ktorý nerešpektuje dobrodrenie vo forme predchádzajúceho ponechania na slobode na základe už použitých prostriedkov nahradenia väzby (§ 80 ods. 3, § 81 ods. 4 Tr. por.) alebo dokonca opätovne vyvolá existenciu dôvodov väzby po tom, čo bol z väzby prepustený (opätovná väzba). Výnimočná okolnosť prípadu sa posudzuje z hľadiska pomerov páchatel'a a podstatných okolností prípadu.

Najvyšší súd nezistil žiadne a už vôbec nie výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by mohli pozitívne ovplyvniť zhovievavosť súdu pri úvahách o aplikácii prostriedkov nahrádzajúcich väzbu.

Najvyšší súd pripomína Špecializovanému trestnému súdu znenie § 176 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, podľa ktorého uznesenie musí obsahovať označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide a **mená a priezviská** osôb, ktoré sa na rozhodnutí zúčastnili. Uznesenie Špecializovaného trestného súdu nezodpovedá tomuto zákonnému ustanoveniu, pretože neobsahuje mená členov senátu.

So zreteľom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, že zamietol žiadosti obvinených o prepustenie z väzby, rozhodol o nenahradení ich väzby procesnými prostriedkami uvedenými v § 80 Tr. por. a napokon rozhodol o ich ponechaní vo väzbe.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 25. februára 2016

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia: Ing. Alžbeta Kóňová